

Ketelbinkie

Toen wij uit Rotterdam vertrokken
Met de "Edam" een ouwe schuit
Met kakkerlakken in de midscheeps
En rattennesten in 't vooruit
Toen hadden we een kleine jongen
Als "Ketelbink" bij ons aan boord
Die voor de eerste keer naar zee ging
En nooit van haaien had gehoord

Die van zijn moeder aan de kade
Wat schuchter lachend afscheid nam
Omdat ie haar niet durfde zoenen
Die straat jongen uit Rotterdam

Hij werd gescholden door de stokers
Omdat ie van de eerste dag
Toen wij maar net de pier uit waren
Al zeeziek in het 'foc-sie' lag
En met jenever en citroenen
Werd hij weer op de been gebracht
Want zieke zeelui zijn nadelig
En brengen schade aan de vracht

Als ie dan sjouwend met z'n ketels
Van de kombuis naar voren kwam
Dan was het net een brokkie wanhoop
Die straatjongen uit Rotterdam

Wanneer hij 's avonds in z'n kooi lag
En na zijn sjouwen eind'lijk sliep
Dan schold de man die wacht te kooi had
Omdat ie om zijn moeder riep
Toen is is op een mooie morgen
't Was in de stille Oceaan
Terwijl ze brulden om hun koffie
Niet van zijn kooigoed opgestaan

En toen de stuurman met kinine
En wonderolie bij hem kwam
Vroeg hij een voorschot op z'n gage
Voor 't ouwe mens in Rotterdam

In zeildoek en met rooster baren
Werd hij die dag op 't luik gezet
De kapitein lichtte zijn petje
En sprak met groc stem een gebed
En met een één twee drie in godsnaam
Ging 't ketelbinkie over boord
Die 't ouwetje niet dorst te zoenen
Omdat dat niet bij zeelui hoort

De man een extra mokkie schoot-an
En 't ouwe mens een telegram
Dat was het einde van een zeeman
Die straat jongen uit Rotterdam